

عنوان مقاله:

اثر پرفشارهای جنب حاره و سیبری بر خشکسالی های غرب ایران

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس ژئوفیزیک (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

فرهنگ احمدی گیوی - موسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران

پرویز ایران نژاد - موسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران

علیرضا محمدنژاد - دانشگاه بیرجند موسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در این پژوهش اثر موقعیت پرفشارهای جنب حاره آوزوز و سیبری بر بارش منطقه غرب ایران در زمستان های خشک طی دوره 1960 تا 2005 بررسی می شود. در این راستا، شدت و میانگین موقعیت ماهانه و فصلی مراکز پرفشار جنب حاره و سیبری در زمستان های خشک با موقعیت میانگین بلند مدت آن هامقایسه شده و همچنین الگوی بی هنجاری فشار سطح دریای مدیترانه در زمستان های خشک نیز مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج نشانگر تغییر مکان پرفشارهای سیبری و آوزوز به عرض های بالاتر و همچنین اتصال آن ها به یکدیگر در زمستان های خشک، به ویژه در ماه ژانویه، است. بالاتر بودن عرض جغرافیایی زبانه پرفشار سیبری در ماه ژانویه، پیش نشانگر وقوع زمستان گرم و همزمانی آن با واقع شدن کمربند پرفشار جنب حاره در عرض های بالاتر، پیش بینی کننده زمستان های خشک است. در زمستان های خشک، بی هنجاری مثبت فشار در سطح مدیترانه (ناشی از پرفشار آوزوز) و بی هنجاری منفی فشار در شمال ایران (در اثر پرفشار سیبری) مشاهده می شود. در این شرایط، پرفشار آوزوز قوی و پرفشار سیبری ضعیف است.

کلمات کلیدی:

پرفشار جنب حاره، پرفشار سیبری، بی هنجاری فشار، خشکسالی، فشار سطح دریا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/83336>

